

La seva
vergonya,
el nostre
orgull

La classe treballadora avança davant de l'odi

ARA MÉS QUE MAI, des del sindicalisme de classe de CCOO, alcem la veu per celebrar la diversitat, exigir la igualtat efectiva i defensar els drets de les persones LGTBI+ als centres de treball i a cada racó de la nostra societat.

No vam néixer ni per amagar-nos ni per demanar permís per existir. Vam néixer per conquerir la igualtat real allà on passem la major part de les nostres vides: a les empreses, als tallers, a les oficines i a les aules. Aquest 2026, mentre indicadors internacionals com el Rainbow Map d'ILGA ens situen formalment a l'avantguarda dels drets, la realitat que trepitgem en fitxar cada matí és cada cop més diferent. Les dades oficials

ja no es poden camuflar: l'odi i la violència ideològica han convertit els centres de treball en el segon espai més hostil per a les persones LGTBI+.

Aquest odi no és casual. És afany de retrocés. I és una vergonya. La seva vergonya. Se sembla des d'algunes institucions i s'inocula als centres de producció per atomitzar la classe treballadora, i es colpeja amb especial acarnissament les persones trans. Davant d'això, la neutralitat és complicitat. En la defensa dels drets humans no hi pot haver ambigüetat ni equidistància patronal: o es protegeix activament la dignitat i la felicitat de les plantilles o s'és còmplice de la por.

LES NOSTRES REIVINDICACIONS EN L'ORGULL DEL 2026

La nostra resposta no neix de la paràlisi del lament, sinó de l'orgull i la força col·lectiva. Davant dels que busquen un país monolític i gris, CCOO respon amb propostes concretes, amb negociació col·lectiva i amb presència a cada comitè. Els drets conquerits no es compleixen només perquè estiguin escrits en un paper oficial, sinó que cal aplicar-los i defensar-los cada dia.

Perquè els drets deixin de ser només tinta al Butlletí Oficial de l'Estat i es converteixin en el dia a dia de la classe treballadora LGTBI+, CCOO exigim:

- **El compliment efectiu de les lleis LGTBI i antidiscriminació: les lleis existeixen, però els drets no es compleixen sols. Exigim la dotació immediata de recursos i de mecanismes reals d'inspecció i control perquè la igualtat sigui una realitat a cada empresa.**
- **Un pacte d'Estat contra els discursos d'odi: és urgent un compromís polític i social vinculant que posi fre a la impunitat dels discursos que estigmatitzen els grups en situació de vulnerabilitat i que actuen com a avantsala dels delictes d'agressió als carrers i a les oficines. Prou retards!**

- **El ple reconeixement de les identitats: reconeixement explícit i empara dels drets de les persones intersexe, la reivindicació de les quals és central aquest 2026, ja que no poden continuar sent víctimes dels prejudicis i la ignorància. No necessitem permís per existir, necessitem que els nostres entorns de treball respectin la nostra existència.**
- **No oblidem el món rural: reclamem mesures específiques de protecció i visibilitat que arribin a l'entorn rural, on l'aïllament i la manca de xarxes agreugen la discriminació de les persones treballadores del col·lectiu.**
- **Prou pseudoteràpies! Les pseudoteràpies de conversió són una tortura per a les persones del col·lectiu. Una tortura que deixa seqüeles a llarg termini. Reclamem mesures eficaces per bandejar aquesta pràctica que atempta contra els drets humans.**

ALS CARRERS, AMB ORGULL!

El sindicalisme de classe no fa cap pas enrere. Responem a l'odi conquerint drets i ocupant l'espai públic que ens pertany: sortint als carrers, manifestant-nos, reivindicant i creant aliances amb les organitzacions de la societat civil.

Omplirem els carrers per demostrar que la por, l'odi i la discriminació han fracassat, que fan vergonya, perquè la dignitat de les persones treballadores no se sotmet als prejudicis de ningú.

Seguirem avançant.

LA SEVA VERGONYA, EL NOSTRE ORGULL!

A LA FEINA, SENSE ARMARIS!